

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 21. juli 2011
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2011-792-1726
Dok.: LBI40985
+ bilag

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 960 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. maj 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 960 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Vil ministeren undersøge, hvorfor 1/3 af de afsonere, som får tilbudt fodlænke, vælger at afslå, jf. at vi mangler fængselspladser og godt kunne bruge, at flere tog imod fodlænke. Kunne det, altså efter undersøgelsens udfald være muligt at afskaffe frivilligheden eller at gøre fodlænkeafsoningen mere lige med fængselsafsoningen, således at der f.eks. blev givet ”udgang”? Ministeren bedes endvidere vurdere de to forslag.”

Svar:

1. Om baggrunden for, at ca. 1/3 potentielle fodlænkeafsonere vælger ikke at ansøge om at afsonere i hjemmet med elektronisk fodlænke, kan der henvises til den forløbsanalyse vedrørende forlænkeordningen, som Justitsministeriets Forskningskontor afsluttede i januar 2009. Analysen er oversendt til Folketingets Retsudvalg (bilag 282, 2008-09 – Alm.del) og er tilgængelig via Folketingets hjemmeside www.ft.dk.

Analysen viser, at en stor del af dem, der ikke ansøger om fodlænkeafsoning, begrundes det med, at vilkårene for hjemmeafsoning er for stramme eller uacceptable, herunder at de ikke ønsker at blande familie og/eller arbejdsplads ind i afsoningen. Der er endvidere mange, der oplyser, at de ikke har fået ansøgt i tide, at de ikke har modtaget informationsbrevet, og/eller at de ikke har ansøgt, fordi de ikke mente, de opfyldte kriterierne for at afsonere i hjemmet.

Analysen peger på visse forhold, der muligvis vil kunne få flere til at ansøge. Direktoratet for Kriminalforsorgen har om forslagene udtalt følgende:

”I forløbsanalysen er der peget på, at man eventuelt kan overveje, om ansøgningsfristerne bør ændres.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har overvejet dette forslag, men ikke fundet anledning til at tage initiativ til en ændring af de nu gældende ansøgningsfrister, som er fastsat til 7 dage for domfældte, der er dømt for bl.a. vold, voldtægt eller visse våbenlovsovertrædelser, og for de øvrige domfældte er fastsat til 14 dage.

Der er herved navnlig lagt vægt på, at fuldbyrdelsen af en fængselsstraf skal iværksættes snarest muligt, jf. straffuldbyrdelseslovens § 8, stk. 1, og at der som nævnt for nogle

domfældtes vedkommende er særligt korte frister for iværksættelsen af straffuldbyrdelsen.

Baggrunden for, at fristen for at søge om at afsone i fodlænke for bl.a. volds- og voldtægtsdømte og visse våbenlovsovertrædere er fastsat til 7 dage, er den, at de domfældte, som ikke søger herom, skal påbegynde afsoningen senest 30 dage efter, at politiet har afgivet fuldbyrdelsesordre, jf. § 27, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 790 af 25. juni 2010 (iværksættelsesbekendtgørelsen).

Der er i analysen endvidere peget på, at der bør foretages en revision af den informationsfolder, Direktoratet for Kriminalforsorgen sender til den domfældte for at gøre denne opmærksom på muligheden for at søge om strafudståelse på bopælen. Det er foreslået, at de åbenlyse fordele ved afsoning i hjemmet fremhæves, at afsnittet om beskæftigelse rettes, idet den eksisterende tekst kan give anledning til misforståelser, samt at det overvejes, om sprogbrugen generelt kan skabe fejlagtige forestillinger hos modtageren om bl.a. reglerne og vilkårene for afsoning i hjemmet.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har på baggrund af anbefalingerne foretaget en gennemgang af informationsfolderen og foretaget visse ændringer. F.eks. er teksten vedrørende bolig og kontrol af boligen ændret. Der vedlægges kopi af den seneste version af informationsfolderen til orientering. Informationsfolderen revideres i øvrigt løbende.

Endelig peger analysen på, at det eventuelt kan overvejes at foretage en opfølgning på informationsbrevet. Direktoratet for Kriminalforsorgen har overvejet dette, men ikke fundet, at der bør indføres en ordning, hvorefter kriminalforsorgen efter ansøgningsfristens udløb skal kontakte den domfældte. Direktoratet har herved navnlig lagt vægt på, at en sådan opfølgning vil forlænge det tidsrum, der går, indtil straffuldbyrdelsen kan finde sted.”

2. For så vidt angår de i spørgsmålet anførte forslag til ændring af fodlænkeordningen har Direktoratet for Kriminalforsorgen oplyst følgende:

”Fodlænkeordningen er efter reglerne i straffuldbyrdelseslovens kapitel 13 a baseret på, at den domfældte søger om at få tilladelse til at udstå straffen på bopælen med elektronisk fodlænke. Dette skyldes blandt andet, at der er en række betingelser, der skal være opfyldt for at få tilladelse til at afsone på bopælen, og at den domfældtes medvirken er nødvendig for at få klarlagt, om disse betingelser er opfyldt. Det er blandt andet en betingelse, at den domfældte har en egnet bolig og er i beskæftigelse. Personer, der har samme bopæl som den

dømte, skal desuden samtykke til, at straffen kan fuldbyrdes på den fælles bopæl. Den dømte skal endvidere overholde en række vilkår, blandt andet om ikke at forlade bopælen uden for de tidspunkter, som er fastsat af kriminalforsorgen, om ikke at indtage alkohol eller euforiserende stoffer, om at undergive sig kriminalforsorgens tilsyn og kontrol og deltage i et kriminalitetsforebyggende program. Vilkårsovertrædelser medfører i almindelighed, at tilladelsen til at afsone på bopælen tilbagekaldes, og at den domfældte overføres til fortsat afsoning i arresthus eller fængsel.

På den baggrund vil det næppe være hensigtsmæssigt at ændre straffuldbyrdelsesloven, således at der bliver mulighed for at bestemme, at den domfældte skal afsone på bopælen uden at have ansøgt herom og dermed være indstillet på at deltage i undersøgelsen af sine forhold og at overholde de fastsatte vilkår for afsoningen.

For så vidt angår spørgsmålet om udgang har den domfældte under afsoning på bopælen mulighed for at forlade sin bopæl for at passe sit arbejde, sin uddannelse eller anden beskæftigelse. Herudover er der mulighed for op til fire timer om ugen at forlade sin bopæl med henblik på at foretage personlige indkøb, tøjvask mv.

Derudover kan den domfældte på dage, hvor den pågældende ikke i øvrigt har aktiviteter uden for sin bopæl, opholde sig uden for bopælen. Dette kan i den første måned af afsoningen ske i 2 timer dagligt, i den 2. måned af afsoningen i 3 timer dagligt, i den 3. og 4. måned af afsoningen i 6 timer dagligt og i den 5. måned af afsoningen i 8 timer dagligt. Ophold uden for bopælen på aktivitetsfrie dage kan som udgangspunkt kun ske i 2 dage om ugen. Hvis den dømte har mere end 2 aktivitetsfrie dage på en uge, kan timerne fordeles på mere end 2 dage, dog således at det samlede antal timer forbliver uændret.

Personer, der afsoner i fængsel, kan efter en vis periode opnå regelmæssig udgang for at besøge - og dermed opretholde kontakten med - bestemte nærstående personer. Dette behov vil typisk ikke være til stede for personer, der afsoner på bopælen, idet de ofte vil afsone på samme bopæl som deres nærstående personer eller har mulighed for at få besøg af disse.”

Jeg finder på den anførte baggrund ikke grundlag for at ændre fodlænkeordningen som foreslået i spørgsmålet.